

Sygn. akt XXVII Ca 1786/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Sławińska
-----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. B., I. B., M. B.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II C 1209/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w pkt. 1 oddala powództwo;
- w pkt. 2 zasądza od powodów J. B., I. B., M. B. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty po 1217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od powodów J. B., I. B., M. B. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty po 480 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt XXVII Ca 1786/17

UZASADNIENIE

Apelacja pozwanego i podniesione w niej zarzuty zasługują na uwzględnienie.

Należy bowiem wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16 (Legalis nr 1576265) Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie, stwierdził, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k.c.”.

W świetle powyższego, podniesione przez pozwanego w sprzeciwach od nakazów zapłaty zarzuty przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powodów w niniejszej sprawie uznać należało za skuteczne.

Każdy z powodów dochodził odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 4 sierpnia 2014 r. Natomiast z powództwami o jego zasądzenie wystąpili dopiero w dniu 1 marca 2016 r. Mając na uwadze, że tego typu roszczenia ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, żądania powodów nie mogły zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesione zarzuty przedawnienia.

Zgodnie z art.117 § 2 k.c. ustawowym skutkiem przedawnienia jest powstanie po upływie terminu przedawnienia po stronie tego przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienie do uchylenia się od jego zaspokojenia. Jest to przysługujące dłużnikowi prawo podmiotowe kształtujące, a oświadczenie w tym przedmiocie ma charakter swoistej jednostronnej czynności prawnokształtującej (por. wyrok SN z 19.3.1997r. II CKN 46/97, OSNC 1996, nr 10, poz.143). Z chwilą dojścia oświadczenia dłużnika do wierzyciela, który dopuścił do przedawnienia, następuje przekształcenie zobowiązania zupełnego w zobowiązanie naturalne i roszczenie wierzyciela nie może być skutecznie dochodzone, oczywiście jeżeli dłużnik zasadnie zgłosi zarzut przedawnienia. Dotyczy to zarówno roszczenia głównego, jak i odsetek za opóźnienie (por. uchwała SN z 10 listopada 1995 r., III CZP 156/95, OSNC 1996, nr 3, poz.31). Jak zostało wyżej wskazane zarzuty przedawnienia zgłoszone przez pozwanego był zasadne.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art.13§ 2 k.p.c., zmienił zaskarżone orzeczenie poprzez oddalenie powództw w całości. Przy czym zgodnie z art.505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku ogranicza się jedynie do wyjaśnienia podstawy wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Konsekwencją zmiany wyroku była zmiana rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed Sądem I instancji, o których orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. – w brzmieniu obowiązującym do 26 października 2016 r. – zasądzając na rzecz pozwanego kwoty po 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji oparł na podstawie art. 98 k.p.c. wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda w kwotach po 450 zł ustalono na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. – w brzmieniu obowiązującym od 27 października 2016 r.